

Reflexia do predmetu Audiocafé

Osem večerov v (občas stiesnených) priestoroch divadla Husa na provázku sme v tomto semestri mohli stráviť počúvaním dokumentov z výberu dramaturgicko-produkčného tímu minulého behu kurzu Audiocafé. Ústrednou témou týchto posedení a následných besied s autormi rozhlasových dokumentov bol boj. Boj so sebou samým, boj s byrokratickou obludou, boj s veternými mlynmi...

Azda najzaujímavejší a najviac na duši hladiaci dokument bol *Muž, ktorý sází stromy* od Aleny Blažejovskej. Počúvanie tohto diela ma upokojovalo a vnieslo aspoň trocha harmónie do môjho inak až priveľmi hektického života. Samotný muž, ktorý sadí stromy, ma fascinoval svojimi priam encyklopedickými znalosťami a espiritom, s ktorým ich tvorkyni diela prezentoval. 4 ročné obdobia boli zároveň veľmi vhodnou vodiacou linkou celého príbehu – kolobehu prírody. Autorka ma zároveň dokázala preniesť až na miesto deja. Osobne mimoriadne cením železničnú vsuvku na začiatku. ☺ Zároveň by som sa rád pristavil pri besede s pani Blažejovskou. Vyžarovalo z nej, podobne ako i z jej diela, veľmi milé ľudské dobro. A práve takých ľudí mám ja rád.

Ďalšou mimoriadne páľčivou témou, ktorá ma zaujala, boli dezinformácie. V dokumente Terezy Rekovéj *To je pravda, napsala* sme počuli zhmotnenie toho, v akej zvrátenej dobe dnes žijeme. Za milými zvieratkovskými profilovými fotografiami na Facebooku sa častokrát skrýva zlo, hnev a nenávisť. Navyše častokrát prameniace z nevedomosti a disrešpektu k vede, jej autoritám a k médiám so serióznymi redakčnými postupmi. Smiech cez slzy na pozadí strašného hnevu a bezmocnosti – to boli moje pocity počas posledného októbrového večera v priestornejšom a myslím si, že na tento predmet vhodnejšom štúdiu, kde sa tento večer konal.

Som rád, že už druhým semestrom som mohol byť zapísaný na Audiocafé. Ide o odpočinkovú formu výuky. Ved' na akom inom predmete si človek môže dať legálne limču a chlebíček? Hodnotím veľmi kladne, hoci občas som bol vzhľadom na neskorú hodinu (čo je ale pri povahe predmetu logické) zrelý na posteľ. No a záverom len pripomeniem známy fakt – bolo by super, ak by sa Audiocafé natrvalo presťahovalo do štúdia o poschodie vyššie.